

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 21 май 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на осми май, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №143 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП - София против решение №61 от 14.03.2013 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №60 по описа на съда за 2013 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) №11059-0012738 от 15.08.2011 г., издадено от Зам.-Директор на ТД на НАП - София срещу „ПАЛАЦО ГРУП“ ЕООД, ЕИК 200545255, седалище и адрес на управление: с. Дебели лаг, община Радомир, представлявано от управителя Е.С.С.***, за нарушение по чл. 42, ал. 1, т. 2 от НАРЕДБА № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредбата), за което на основание чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е определено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно. Изразява се несъгласие с изводите на първата съдебна инстанция за приложен неотносим към датата на извършване на нарушението закон в частта му относно санкционната правна норма. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по съществото на спора, като отмени процесното наказателно постановление.

Ответникът по жалбата „ПАЛАЦО ГРУП“ ЕООД, в молба чрез процесуален представител адв. Генадиева възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура - Перник дава заключение, за законосъобразност на атакуваното решение и правилност на изводите на първата съдебна инстанция, поради което предлага същото да бъде потвърдено.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане.

Административен съд – Перник, като разгледа делото по реда на чл. 208 и сл. от АПК и взе предвид доводите и становищата на страните, след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция намира жалбата по същество за неоснователна, като приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

При извършената проверка за правилно приложение на процесуалния и материален закон, както служебна, така и във връзка с изложеното в жалбата, касационният съд намира следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Радомир въз основа на събраните и представени по делото писмени и гласни доказателства е приел за безспорно от фактическа страна, че при извършена на 03.05.2011 г. проверка в обект на контрол – кафе-аперитив в с. Извор, стопанисвано от настоящия ответник, във връзка с налично в обекта, фискално устройство (ФУ) в работен режим с инв. №ДУ232938, в обекта не се съхранява паспортът на ФУ и при поискване не бил представен за проверка. За така установеното нарушение е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

Извършил служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали същото районният съд е приел, че е допуснато съществено процесуално нарушение, което по съществото си налага отмяна на НП само на процесуално основание. С обжалваното решение районният съд е постановил, че посочената в НП нарушена законова разпоредба на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е неприложима, като недействала към монета на извършване на процесното нарушение. Районният съдия е приел, че текстът на чл. 182, ал. 2 на ЗДДС в настоящата му редакция препраща към „нормативните актове по прилагането на закона“, каквато препратка липсва в редакцията на ЗДДС, действала към момента на извършване на процесното нарушение – 03.05.2012 г. При тези си изводи решаващият състав на първата съдебна инстанция е отменил процесното НП на това процесуално основание, като не е разгледал съществото на спора.

Административен съд – Перник споделя крайният извод на първата съдебна инстанция и в този смисъл намира постановеното решение за правилно.

Споделя се преценката на районния съд, че административнонаказващият орган (АНО) в НП не се е съобразил с разпоредбите на ЗАНН в частта, относно с изискването на чл. 57, ал. 1, т. 6 за посочване на нарушените законови разпоредби, част от които е и санкционната правна норма. В редакцията си ЗДДС към датата на извършване на процесното нарушение – ДВ, бр. 19 от 08.03.2011 г., в сила от 08.03.2011 г., нормата на чл. 185, ал. 2 гласи: „лице, което наруши реда и начина за одобряване на типа,

регистриране или въвеждане/извеждане във/от експлоатация, или отчитане, или сервизно обслужване на фискалните устройства или не изпълнява изискванията за дистанционна връзка с НАП се наказва... Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1".

При извършената проверка относно приложимия към процесния случай материален закон и касационният съд намира, че към датата на извършване на процесното нарушение чл. 185, ал. 2 от ЗДДС съдържа изброени изчерпателно множество състави на нарушения, измежду които обаче не е налице такъв – с изпълнително деяние свързано със „съхраняване на документи, издавани във връзка с ФУ“ каквато редакция ЗДДС има с изменението си от ДВ бр. 54 от 2012, в сила от 17.07.2012 г. Към момента на проверката не е била факт и настоящата редакция на чл. 185, ал. 2 на ЗДДС, в която обобщено законодателят се е опитал да преодолее неяснотите и липсата на прецизност до този момент в сочената санкционна норма, в сила и към настоящия момент – за нарушение на нормативен акт по прилагане на чл. 118 от ЗДДС, какъвто именно е Наредбата и в частност за неизпълнение на задължението, въведено с последната – за съхранение на паспорта на ФУ на място в обекта, да се налага административно наказание. Следователно към момента на извършване на проверката това деяние не реализира състав на административно нарушение, тъй като за същото не е налице предвидена в закона санкция. Това прави образуването и завършило с процесното наказателно постановление производство по налагане на административно наказание недопустимо, поради липса на основни признаци в смисъла на чл. 6 от ЗАНН, тъй като въпреки, че е налице неспазване на нормативно изискване, деянието не е обявено за наказуемо по административен ред.

За пълнота на решението ще се отбележи, че АНО е допуснал нарушение като в НП не посочил коя е относимата редакция на санкционната норма на чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДДС, която е използвал като основание за определяне и налагане на съответно по вид и размер наказание. По този начин АНО освен че не е изпълнил разпоредбите на закона, и за наказаното лице е останало абсолютно неясно кое е основанието за налагане на административнонаказателна санкция. Съгласно нормата на чл. 3, ал. 1 от ЗАНН за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му.

В АУАН и НП липсва и пълно и точно описание на нарушението от обективна страна, тъй като не е посочен и конкретен измежду няколко състави на нарушения, съдържащи се в чл. 185, ал. 2 на ЗДДС, което съществено ограничава правото на защита на лицето, посочено за нарушител, препятствайки го да разбере какво точно му се вменява за извършено и относимо ли е към е правната квалификация на нарушението, част от която е и приложимата санкционна законова норма.

На следващо място посочването в НП на връзка на чл. 185, ал. 2 към ал. 1 на ЗДДС не кореспондира с обстоятелствената част на акта и НП, в които липсва установяване, че нарушението не води до неотразяване на приходи, което е съществен елемент от състава на процесното нарушение, изразяващо се в *неизпълнение от страна на лице, регистриращо извършваните от него доставки/продажби на стоки/услуги в стационарен търговски обект посредством ФУ, на задължението му за съхранение на паспорт на ФУ в търговски обект,*

като нарушението не е довело до неотразяване на приходи. Санкционната норма на чл. 185, ал. 2 ЗДДС предвижда наказание за всеки, който наруши реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане във/от експлоатация, или отчитане, или сервизно обслужване на фискалните устройства или не изпълнява изискванията за дистанционна връзка с НАП, като изр. 2 на същата норма привилегирова нарушителите и препраща за случаите, в които нарушението не води до неотразяване на приходи към санкциите на ал. 1 на с. чл. В АУАН и НП липсва и подобно установяване, както и описание, което да е част от фактическия състав на нарушението, което ще съдържа в себе си обосновката за налагане на санкция по реда на ал. 1. Непосочването в НП на обективен признак на административнонаказателния състав, както и липсата на такова установяване от страна на АНО, а именно – че нарушението не води до неотразяване на приходи, също се отразява съществено на законосъобразността на процесното НП. Този пропуск също е ограничил правото на защита на лицето, сочено за нарушител, тъй като за него е останало неясно какво точно нарушение му се вменява за извършено и защо ще бъде административно наказан със санкция в границите по ал. 1 на чл. 185 от ЗДДС.

При горните изводи Районен съд – Радомир като е отменил процесното НП на процесуално основание е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №61 от 14.03.2013 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №60 по описа на съда за 2013 г., с което отменено наказателно постановление №11059-0012738 от 15.08.2011 г. издадено от Зам.-Директор на ТД на НАП – София срещу „ПАЛАЦО ГРУП“ ЕООД, ЕИК 200545255, седалище и адрес на управление: с. Дебели лаг, община Радомир, представлявано от Е.С.С.*** за нарушение по чл. 42, ал. 1, т. 2 от НАРЕДБА № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, за което на основание чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 на Закона за данък върху добавената стойност е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/